

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2025, č. j.: MV-155668-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2025, č. j.: MV-155668-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 19. 8. 2025, č. j.: OAM-25737-62/ZM-2024, kterým byla podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1

písm. m) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta jeho žádost o vydání zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaná zamítla jeho žádost kvůli kvótám na podávání žádostí o vydání zaměstnanecké karty na zastupitelském úřadě X. Žalovaná sice první rozhodnutí prvostupňového orgánu zrušila, důvod rozhodnutí zůstal stejný, pouze byl jinak vysvětlen a byl subsumován pod jiné zákonné ustanovení. Závěry ohledně obcházení zákona nejsou dostatečně odůvodněné. Správní orgány částečně neuznaly žalobcovy důvody a neuvěřily jeho tvrzením týkajícím se X. Žalovaná požadovala důkaz ohledně X., sama však neobstarala žádný podklad pro závěr, že se žalobce pokusil obejít z.p.c. Správní orgány se nesnažily o objektivní hodnocení, nýbrž pouze o zamítnutí žádosti.
3. Žalobce podal žádost v době, kdy pobýval v ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Nedaří se mu osvojování českého jazyka podle jeho představ, nicméně se snaží a zlepšuje se. Jeho zájem o studium trvá i nadále a potřebuje dosáhnout určité úrovně českého jazyka. Z žádné skutečnosti nevyplývá, že jeho cílem není studium a získání vysokoškolského vzdělání. Žalovaná nemůže hodnotit žalobcovy schopnosti. Žalobce vyjádřil nesouhlas se závěrem žalované, že je jeho cílem pracovat na nekvalifikované a špatně placené pozici prodavače.
4. Ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. obsahuje demonstrativní výčet případů obcházení zákona, a pokud je správní orgány rozšiřují, mají tak činit restriktivně. Žalovaná měla velmi dobře zdůvodnit, proč rozšířila výčet případů o obcházení kvót na podávání žádostí o vydání zaměstnanecké karty. Ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. se navíc týká obcházení z.p.c. a nikoli nařízení vlády. V napadeném rozhodnutí se uvádí, že došlo k obcházení z.p.c., nicméně příslušným právním předpisem bylo nařízení vlády č. 220/2019 Sb., o maximálním počtu žádostí o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání, žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování a žádostí o zaměstnaneckou kartu, které lze podat na zastupitelském úřadu (dále jen „nařízení vlády č. 220/2019 Sb.“).
5. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené i prvostupňové rozhodnutí a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) připustil v rozsudku ze dne 11. 3. 2025, č. j.: 7 Azs 256/2024-47, že obcházení kvót může být důvodem zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu podle ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. Podklady pro vydání rozhodnutí tvoří ucelený řetězec, ze kterého vyplynul závěr o obcházení zákona. Žalobce by se měl plně věnovat studiu a při čtyřicetihodinové pracovní době to lze těžko očekávat. Studium navíc nevyklučuje možnost přivýdělků a X. Žalobce po devítiměsíčním kurzu českého jazyka X. dosáhl úrovně A1 a další rok studia X. zakončil opět na úrovni A1. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 25. 4. 2024 podal žádost o zaměstnaneckou kartu na pozici prodavač.

8. Podle předkládací zprávy k vydání povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 11. 12. 2023, č. j.: OAM-49707-7/DP-2023, žalobce dne 22. 11. 2023 podal na velvyslanectví ČR X. žádost o dlouhodobý pobyt za účelem studia podle ust. § 64 písm. b) z.p.c. Byl přijat do ročního kurzu jazykové a odborné přípravy X. určené pro akreditovaný studijní program X. a předpokládanou dobou pobytu bylo období od 15. 1. 2024 do 15. 9. 2024. X. vydalo potvrzení ze dne 29. 5. 2024, že žalobce nenastoupil ke studiu ročního přípravného kurzu. X. následně uvedlo ve vyjádření ze dne 28. 8. 2024, že jazykový kurz začal X., žalobce přicestoval X. a nestihl by se začlenit do úrovně jazykových znalostí ostatních studentů.
9. Podle potvrzení od X. ze dne 22. 1. 2024 žalobce v akademickém roce 2023/2024 studoval v kurzu X. Přípravoval se ke studiu v bakalářském programu X. Studoval v kurzu od 23. 1. 2024 do 30. 9. 2024. X. následně vydala potvrzení ze dne 6. 6. 2024, že žalobce nastoupil ke studiu dne 23. 1. 2024, výuky se pravidelně a aktivně účastní a jeho znalosti jsou průměrné. Kurz probíhá v českém jazyce a je ukončen písemnou a ústní zkouškou. Podle potvrzení X. ze dne 19. 8. 2024 žalobce absolvoval celý kurz, pravidelně na něj docházel a byl mu vystaven certifikát. Podle certifikátu žalobce dosáhl v českém jazyce úrovně A1. X. dále zaslala potvrzení ze dne 11. 3. 2025, že žalobce dosáhl v českém jazyce pouze úrovně A1, která není dostačující pro přijetí do bakalářského studia.
10. Žalobce po seznámení se s podklady rozhodnutí zaslal prvostupňovému orgánu vyjádření ze dne 30. 7. 2024, že chtěl studovat X., škola však nepřijímala nové studenty a neměla volné místo, a proto musel ihned změnit školu. Výuky X. se pravidelně a aktivně účastnil. X. a proto podal žádost o zaměstnaneckou kartu. Žalobce dále přiložil rozhodnutí X. ze dne 24. 6. 2024 o nepřijetí žalobce ke studiu studijního programu X. Žalobce následně zaslal prvostupňovému orgánu podání ze dne 20. 10. 2024, ve kterém doplnil okolnosti týkající se podání žádosti na velvyslanectví ČR X.
11. Podle předkládací zprávy ze dne 16. 9. 2024, č. j.: OAM-20604-8/DP-2024, žalobce podal dne 24. 7. 2024 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní – studijní aktivity, které nejsou studiem podle ust. § 64 z.p.c., protože byl přijat do kurzu českého jazyka a základních českých reálií X. probíhajícího od 1. 9. 2024 do 30. 8. 2025. Podle výpisu z CIS bylo žalobci povolení vydáno. X. vystavila potvrzení ze dne 17. 3. 2025, podle kterého žalobce řádně dochází na hodiny, patří mezi nadprůměrné studenty a testy zvládá na 80 %.
12. Následně prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 20. 11. 2024, č. j.: OAM-25737-37/ZM-2024, kterým zamítl žalobcovu žádost podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c., protože pobyt žalobce na území nebyl v zájmu České republiky. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal. Následně je žalovaná zrušila rozhodnutím ze dne 20. 2. 2025, č. j.: MV-8357-4/SO-2025, a vrátila věc prvostupňovému orgánu k novému projednání.
13. Prvostupňový orgán provedl s žalobcem výslech, který zaznamenal v protokolu ze dne 29. 5. 2025, č. j.: OAM-25737-56/ZM-2024. Žalobce uvedl, že přicestoval do ČR za účelem studia. X. dosáhl středoškolského vzdělání s maturitou. V ČR nemá rodinné vazby. Současně studuje český jazyk X. Během pobytu v ČR nepracuje. Podmínkou pro přijetí k vysokoškolskému studiu je úroveň B1. Věděl, že po ukončení kurzu češtiny může získat certifikát úrovně A1 až B1. Jeho současná znalost českého jazyka není dostatečná pro studium na vysoké škole, a proto si ji bude muset rozšířit. Mohl by pokračovat v navazujícím kurzu X. nebo se přihlásit na soukromou vysokou školu. Uvažoval o studiu v jiném než českém jazyce. Pro studium bakalářského studijního programu v angličtině je potřeba

úroveň B1. Žalobce má obecnou středoškolskou úroveň, potvrzení úrovně anglického jazyka nemá. V současné době nemá podanou přihlášku na vysokou školu. Dosud nepožádal o nostrifikaci, protože ještě nepřišla doba zahájení vysokoškolského studia. V budoucnu se pokusí přihlásit na stejný obor, jeho úroveň českého jazyka však není dostatečná. Přibližně měsíc před podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu X. Pokud mu bude umožněno pracovat, asi bude i nadále studovat český jazyk. Pokračoval by ve studiu do doby získání dostatečné jazykové úrovně, vystudoval by zvolený obor a pak by si našel práci.

14. Podle potvrzení od X. ze dne 28. 7. 2025 žalobce po úspěšném absolvování ročního kurzu českého jazyka získal certifikát na úrovni A1. Jeho znalosti zatím neodpovídají požadavkům na studium na vysoké škole v českém jazyce. Žalobce se přihlásil do navazujícího kurzu, který bude zahájen dne 1. 9. 2025.
15. Prvostupňový orgán následně vydal rozhodnutí ze dne 19. 8. 2025, č. j.: OAM-25737-62/ZM-2024, kterým zamítl žalobcovu žádost o zaměstnaneckou kartu podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c., protože se žalobce dopustil obcházení z.p.c. s cílem získat zaměstnaneckou kartu. V odůvodnění uvedl, že žalobce mohl vykonávat závislou práci při studiu a měl zahájit studium akreditovaného oboru vysoké školy. Mohl si přivydělávat již v době, kdy se účastnil přípravného jazykového kurzu. Složil zkoušku z českého jazyka na úrovni A1, většina vysokých škol však vyžaduje znalosti na úrovni B1 či B2; spíše nelze předpokládat, že by se žalobce pokusil o vystudování akreditovaného oboru vysoké školy po získání zaměstnanecké karty. Původní pobytové oprávnění představovalo pouze vstupenku na území ČR a žalobce obešel z.p.c., aby mohl získat zaměstnaneckou kartu pro výkon nekvalifikované práce. Ve věcech pobytu cizinců se nezdá stávat, že je případné obcházení zákona zjištěno až podle následného chování na území ČR. Teprve vynaložené úsilí a jiné kroky cizince mohou potvrdit, že cílem pobytu na území není získání vysokoškolského vzdělání. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání.
16. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 2. 12. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
19. Podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) z.p.c. *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).*
20. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu nad 90 dnů, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství nebo pokud byl účelově jmenován členem statutárního orgánu obchodní*

korporace a jeho činnost jako člena statutárního orgánu obchodní korporace není skutečným účelem jeho pobytu na území.

21. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaná zamítla jeho žádost kvůli kvótám na podávání žádostí o vydání zaměstnanecké karty, neuznala jeho důvody a neuvěřila jeho tvrzením ohledně X. Podle žalobce nejsou závěry správních orgánů ohledně obcházení zákona dostatečně odůvodněné a nemají oporu ve spisu. Jeho zájem o studium trvá i nadále a potřebuje dosáhnout určité úrovně českého jazyka.
22. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobci bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s platností od 19. 1. 2024 do 15. 9. 2024 a dne 25. 4. 2024 podal žádost o zaměstnaneckou kartu na pracovní pozici prodavače. Po absolvování přípravného jazykového kurzu X. dosáhl úrovně A1 a po dalším roce vzdělávání X. byla jeho znalost stále na úrovni A1. Dosud nepožádal o nostrifikaci středoškolského vzdělání. Cizinec musí plnit hlavně primární účel, pro který mu byl pobyt povolen. Žalovaná dále uvedla, že žalobcův pobyt za jiným účelem, než je studium, popírá smysl směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016, o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair. Z provedeného výsledku podle žalované vyplývá, že není ve schopnostech žalobce získat vysokoškolské vzdělání a ani to není jeho cílem. Žalobce nedoložil tvrzení X. Kvóty pro podání zaměstnanecké karty podle nařízení vlády č. 220/2019 Sb. byly pro prvostupňový orgán pouze podpůrným argumentem. Žalovaná je z úřední činnosti obeznámena s kurzy pořádanými X. a je jí známo, že nesměřují k přípravě na studium na vysoké škole.
23. Pro zamítnutí žádosti z důvodu obcházení zákona podle ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. je nutné takový úmysl žadatele zjistit a prokázat (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2025, č. j.: 6 Azs 157/2024, bod 33, ze dne 27. 2. 2025, č. j.: 8 Azs 84/2024-48, bod 23, ze dne 27. 11. 2024, č. j.: 10 Azs 172/2024-44, bod 31, ze dne 27. 9. 2024, č. j.: 5 Azs 149/2024-56, bod 39, či usnesení ze dne 4. 12. 2025, č. j.: 1 Azs 187/2025-35). „*Je primárně na správních orgánech, zde zejména na ministerstvu, aby v konkrétním případě prokázaly, že cizinec uděleného oprávnění k dlouhodobému pobytu za účelem studia zneužil v úmyslu získat zaměstnaneckou kartu, a změnit tak i status svého pobytu ze studijního na pracovní*“ (vizte rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2025, č. j.: 7 Azs 256/2024-43). V právní větě k rozsudku NSS ze dne 19. 9. 2024, č. j.: 1 Azs 158/2024-37, se uvádí: „*Kvóty stanovené pro žádosti o zaměstnaneckou kartu podané na zastupitelském úřadu České republiky v Hanoji podle přílohy č. 2 k nařízení vlády č. 220/2019 Sb. se nevztahují na žádosti o zaměstnaneckou kartu podané cizincem přímo v České republice.*“ Pokud však žadatelé podají žádosti o zaměstnaneckou kartu na území ČR, lze individuálně posoudit jednotlivé případy a případné zjištění, že bylo jiné pobytové oprávnění zneužito, může být důvodem pro jejich zamítnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2025, č. j.: 7 Azs 256/2024-43).
24. Soud konstatuje, že se správní orgány pečlivě zabývaly žalobcovou situací a jejich úvahy jsou srozumitelné a logické. Součástí správního spisu jsou potvrzení od vysokých škol, výpisy z informačních systémů a zejména protokol o podrobném výsledku žalobce, a proto soud považuje skutkový stav za dostatečně zjištěný. Není pravdou, že bylo napadené rozhodnutí založeno na existenci kvót na žádosti o zaměstnaneckou kartu podané na zastupitelském úřadu X. Prvostupňový orgán se otázce obcházení z.p.c. věnoval na s. 5 až 10 svého rozhodnutí a kvóty zmínil pouze na jednom místě pro kontext situace a žalovaná

postupovala obdobně. Správní orgány jsou si vědomy výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu, ostatně žalovaná první prvostupňové rozhodnutí zrušila a vrátila věc prvostupňovému orgánu k dalšímu řízení. Napadené rozhodnutí bylo odůvodněno pomocí všech relevantních okolností týkajících se žalobcova pobytu na území ČR a nikoli existenci kvót.

25. Je rovněž třeba zdůraznit, že žalobce podal žádost o zaměstnaneckou kartu přibližně tři měsíce po svém příjezdu na území ČR, ačkoli mohl pracovat i během odborné a jazykové přípravy X. Jeho jednání v průběhu celého jeho pobytu na území ČR od X. nesvědčí o dostatečné snaze osvojit si český jazyk, což by mu umožnilo nastoupit na obor vysoké školy v českém jazyce, když po získání certifikátu úrovně A1 si následující rok pouze opakoval základní úroveň. Současně se svými středoškolskými znalostmi angličtiny mohl nalézt obor v anglickém jazyce, což by pro něj mohlo být jednodušší. Obory vyučované v anglickém jazyce jsou dostupné i v České republice.
26. Co se týká X., žalobce při výslechu uvedl, že X. Již prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce svá tvrzení neprokázal a že X. nemá vliv na rozhodnutí. Žalobce však k odvolání nepřiložil žádný podklad, kterým by se proti uvedenému závěru bránil; ostatně tak neučinil ani při podání žaloby. Závěr o obcházení zákona s cílem získat zaměstnaneckou kartu tak zpochybněn není. Nad rámec je možné dodat, že X. žalobce zjevně nevnímal s akutní tíživostí, když X. (žádost byla podána dne 25. 4. 2024) a žalobce si minimálně až do provedení svého výslechu (29. 5. 2025) nijak při studiu nepřivydělával, ba ani nezjišťoval možnost si nějaký přivýdělek zajistit (během výslechu vyslovil domněnku, že s dosud uděleným pobytovým oprávněním pracovat nesmí).
27. Žádný ze správních orgánů ani nenaznačil, že by osvojování českého jazyka mělo být pro X. hovořící žadatele jednoduché. Na žalobcův případ nahlížely komplexně a způsob, jakým žalobce naplňuje dosavadní účel pobytu, tj. osvojení si českého jazyka pro účely získání vysokoškolského vzdělání, logicky představoval podstatnou část jejich úvah. Žalovaná posoudila žalobcovy schopnosti s ohledem na jeho tvrzení a pobytovou historii, k čemuž byla navzdory žalobnímu tvrzení i povinna. Soud proto uzavírá, že z krátkého časového odstupu mezi přicestováním a podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu a nedostatkem pokroku v přípravě na vysokoškolské studium skutečně vyplývá snaha žalobce obejít z.p.c.
28. Žalobce dále namítl, že žalovaná měla řádně zdůvodnit, proč rozšířila výčet případů uvedených v ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. o obcházení kvót, a že se uvedené ustanovení týká obcházení z.p.c. a nikoli nařízení vlády.
29. Nařízení vlády č. 220/2019 Sb. bylo však vydáno na základě ust. § 181b z.p.c., v jehož prvním odstavci se uvádí: „*Vláda nařízením stanoví maximální počet žádostí, které lze podat v rámci období 1 roku rozvrženého rovnoměrně na jednotlivé kalendářní měsíce na příslušném zastupitelském úřadu, jde-li o žádosti o a) vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání, b) povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování, nebo c) zaměstnaneckou kartu.*“ Zákodárce tedy sám zakotvil omezení v z.p.c. a pouze zmocnil vládu, aby svým nařízením upravila počty žádostí. Nařízení vlády č. 220/2019 Sb. nelze posuzovat izolovaně, jak argumentuje žalobce, nýbrž v kontextu se zákonným zmocněním. Žalovaná postupovala v souladu s rozsudkem NSS ze dne 11. 3. 2025, č. j.: 7 Azs 256/2024-43, z něhož citovala na s. 7 napadeného rozhodnutí. NSS uvedl, že správní orgány mohou v konkrétních případech prokázat, že cizinec zneužil uděleného oprávnění k dlouhodobému pobytu za účelem studia

v úmyslu získat zaměstnaneckou kartu, a tak změnit status svého pobytu ze studijního na pracovní. Uvedené jednání proto sice nefiguruje v demonstrativním výčtu ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c., výslovně je však připouští judikatura. Námitka je proto nedůvodná.

30. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. května 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce